

٢٩

עין משפט
גר מצוה

א א מ"ד תהלות תמרה
הלה א:
ב ב מ"ד שם הלה ט:
ג ג מ"ד שם פ"א ה' יד:
ד ד מ"ד שם פ"ב ה' א:
ה ה מ"ד תהלות פס"מ
הלה א:

תורה אור השלם

1. ואם זכב שלמים קרבנו אם
מן הכקד הוא מתקרב אם יקר
אם נקבה תמים יקרבנו לפני
י: וירא 2
2. רק קרשף אשר ידיו לך
ותדרך תשא וזאת אל הקקסם
אשר יבחר י: דברים 31
3. וצוית עלחוף הכשר והדם
על מזבה י: אלהיו דם ובחוף
ישמן על מזבה י: אלהיו
והקשר תאכל: דברים 31

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible]

י"ש בקרבנות פרק שני תמורה

[illegible]

אמר לך שמואל א' דר
כל היבא דלא חזיא
קדושת
הדרן עלך
אלו "קדשים שוולדות
בהן ודו שלמים
עד סוף כל העולם הזה
סמיכה ונסכים ותנופת

דאײַנעם שם עולה על אביו. מפרש כלומר
 נקבה שייכת בעולה שזה מצינו
 עולה נקבה בעולה שזה מצינו חרות
 בעשותה כל בני וכולתה שלמים דבעלי מומין
 לאקדש שכל על אמן דלא מצינו בעל מום
 נקבה עולתה דלא עולתה ענין לאקדש עילי כן
 פירא חסד לרביה אולתה דדברי כל דאפי
 יד כן אפיור דלא כן מפרש נקבה
 לעולה וילדה הוא עמלו יקרב עולה היינו
 עשמה שחם אולתה שם עולה על אחי מירוש
 עולה התקן נקבה למפרש דאפי מדיה שם
 עולה העק דשייכת גסס להולד אפי הפרש
 נקבה בעולה מום עולה וילדה היא לנו עולה
 נקבה עמלו קרב עולה דלא אפיא שם עולה
 העק על אחי ותשמה דמחשבת על ולד בעלי
 מומין ועל לוקחן משמע דלא מצינו שם אפיא
 העק ועל וילדה לא מצינו מיר מיר מפרש
 אולתה שם עולה על אחי למקדש
 קדושת התקן אפי הפרש נקבה אולתה לאקדש
 לא מצינו ויפשי דין הוא עולתה עולה עמלו
 כל אפי עולה מומין ליקדש התקן עולתה
 עולה על דין אפי שקרב אולתה אלא היינו
 לעולתה מיר אפי עולתה ובר רשאו
 אלא כן אולתה הוא עולה מיר דקדוש ועל
 עולה ולי אולתה מלכות מומין לא לעולתה
 אולתה הוא אפי דקדוש מלי למיר ובר הוא
 וילד כן אולתה הוא מום עולה עולה עמלו
 לא למיר מלכות אחריה ואפי למיר
 דמחר הלכה לתשח מסיר כל שנחשפה מתה
 נחשפה אקרבן עולה מלח לא מוקד לא חסדי
 נחשפה לא מלי לאקדש שפסול לא לעול
 אקרב גסס ורק משמע דמחשבת לא לעול
 אקרב קדושתה דמחי עולה וילד לא אקדש
 דפסולת אפי מיר אקרב גסס אפי

[illegible][illegible]

אמר לך שמואל ¹⁶ דלמא דך תנא גמי סבר
בל היכא דלא חזיא לגופה לא נחתא לה
קדושת הגוף:

הדרן עלך יש בקרבנות

אלו "קדשים שוולדותיהן ותמורותיהן כיוצא בהן ולד שלמים ותמורתן ולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם הרי זו הן שלמים ומטענין מסמיכה ומטענין חזוה ושוק: גמ' זו כיון שתנא ולדן וולד ולדן עד סוף כל העולם למה לא תנא דירן שמעיה לר"ל דאמר ר' זלדן שלמים לא יקרב שלמים וא"ל תנא דירן לא מביעיא בוולדן דלא מוריא ז' אלא אפי' עד סוף העולם לא מוריא לך: מנא ה"מ י"ד ת"ר וזכר זו לרבות את הולד זו והלא דין הוא ומה תמורה שאין ידולד הקדש קרובה ולד ידולדו הקדש אינו דין שיקרב מה לתמורה שכן נזהגת בכל הקדשים תאמר בולד שאינו נזהג בכל הקדשים זו אינו קרב ז' הואיל ואינו נזהג בכל הקדשים זו ת"ל זכר לרבות את הולד נקבה זו לרבות התמורה אין לי אלא ז' בתמורת תמימין וולד תמימין ולד בעלי מומין ותמורת בעלי מומין מנין ת"ל אם זו זכר לרבות ולד בעלי מומין אם נקבה לרבות ותמורת בעלי מומין אמר ליה רב ספרא לאביי ואיפוך אנא זו מסתברא ממקום שנתרבה תמימין נתרבה תמורת בעלי מומין תמורת בעלי מומין לך איפוך אם זכר אם נקבה אמר כוליה קרא קאמינא אימא זכר לרבות את התמורה נקבה לרבות את הולד א"ל ולד לשון זכר משמע תמורה לשון נקבה משמע למאי הלכתא אמר שמואל זו יליקרב ואליבא י"ד ת"ר דתמורתו דתימא כי קאמר רבי אלעזר עולה דאיכא שמי עולה על אמו אבל הני ולדותו לא תריבין ממ"ל בר פדא אמר זו לרעיה ואליבא

דדברי הכל ^(טו) ^(טז) (דאחמור) רבא אמר ליקר
יה ואליבא דדברי הכל והאי תנא מייתי לה
ותא אשר יהיו לך אלו ^(יז) הוולדות תשא ובאת
מהם מים ומזון כדי שימיתו ת"ל ^(יח) יעשיה
תה נוהג בעולה אתה נוהג בתמורה כדרך
בוולדי שלמים ובתמורה יכול ^(יט) כל קדשים
אומר אינו צריך ^(כ) הרי הוא אומר אשם הוא
תמורתו קריבה אמר מר תשא ובאת יכול
תי הא כיון דגמרי חמש תמאות הנך מקרב
מתות ^(כא) ככ"מ והנך ימיתו בכית הבחירה
הקדשים כן ת"ל רק קדשין ולד רמאן ^(כב) אי
הוא ואי דחמאת גמרי לה דלמיתה ^(כג) קיימי
אי

הבקר הזה, וזהו חסותם פניו, וזו כי פנים
אשריו לבנותו וזה צדו וזה צדו וזה צדו
הוא, מה לזה שם דריווה קרובת אמר
קרביו, בעל שם פסוק קרובת את מוסר
ליקרב אלוהים ורוב אלוהים ואפי' אלא
שארן וזה לראובן ורוב נקבה ורוב אלוהים
שם שולח על שם שריו שריו שריו שריו
אכל וזה ורודות וחמות בעל מוסר
שם קרובו שריו שריו שריו שריו שריו
לבן שריו שריו שריו שריו שריו שריו שריו
וכר מוסר שריו שריו שריו שריו שריו
וישיר מוסר שריו שריו שריו שריו שריו
שסא מוסר שריו שריו שריו שריו שריו
מוסר שריו שריו שריו שריו שריו שריו
וחמות שריו שריו שריו שריו שריו שריו
קרביו שריו שריו שריו שריו שריו שריו
אל הקסם אל וזה שושני שריו שריו
וישיר שריו שריו שריו שריו שריו שריו
ששאת שריו שריו שריו שריו שריו שריו
אל הקסם שריו שריו שריו שריו שריו
צדו, למוסר שריו שריו שריו שריו שריו
קרביו, מה מוסר שריו שריו שריו שריו

אמר וחמורה שנהגת כו' מצי למימר

מסורת הש"ס

ד' כ' ה' גרסי' ברש"א והדר כל
שמואל. קסבר ר' אליעזר כל היכא דלא
בנין. דלמא. הא מני קבבתי הא הו
ה' הדרן ערל ש' קבבנות
אלו. ויזין דמאנא וזל וזל לזין.
למיתמי עד סוף העולם:
שפטיה לר"א דאמר. (ה) במיתמי וזל
שלימי לא קריב אלא מיתום. וזר. גבי
מיתום. (ו) שפטיה אלא מיתום אלא

הנהגות הב"ח

קריבה. כדמרבי בסמוך מנקבה: **כל** זכר אם נקבה למה לי אי לאו לדרשה: (א) רבי ד"ה שמעין ל"א דאמר שמעיה ג"כ דמס' עדיית ובסמוך דף יח:

הגהות הערה"א

א.ס. לרבות: **ואיטורא אנא.** אם זכר
לרבות תמורה בעלי מומין אם נקבה
לרבות ולד בעלי מומין: **ממקום**
שנדרשם. מנקבה אימרהא תמורה
תמימין הלך מאם דסמיך ליה אימרהא
לחיותה: **ל-ל תמורה:**

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

א"י קרישם וסמטות
שורבולותיהם וסמטותיהם
כיצו בהם (קרישם) קרישין וכל
שלישם וסמטותיהם וכל ודורן
שלישם דע סוף כל העולם (א)
בשלישם (קרישם אחא) (שענין)
ל"א דארן) וכל שלישים לא
קריש בשלישם וכל יציע: א)
סמטותיהם וכל דורן קריש בשלישם
אז: א) ויתנו קריש ארבעים
אז: א) שלישים קרישם אז: א) בפקד
חזק קרישם אז: א) וכל (א) (א)
דלא אשעריה (קרישם) אז: א)
אז: א) נכתב בהם דאמר מר אז:

[illegible]